

Nyhed

Børn bør partshøres i børnehøjde

9. oktober 2019

Når børn partshøres, skal det ske på en måde, så barnet forstår, hvad sagen drejer sig om, og fremgangsmåden bør være hensynsfuld i forhold til barnet. Dette er et centralt budskab i en konkret sag om underretning, som ombudsmanden netop har afsluttet.

Sagen udspringer af en anonym underretning til Ankestyrelsen om bekymrende forhold hos en familie med to børn på 12 og 14 år. Det 12-årige barn havde en autismediagnose. Ankestyrelsen sendte begge børn et partshøringsbrev med dokumenter fra sagen og bad dem om at komme med deres "eventuelle bemærkninger inden 8 dage".

Ombudsmanden konkluderer, at Ankestyrelsen ikke gjorde det tilstrækkeligt klart for børnene, hvad sagen drejede sig om, og hvad børnene skulle forholde sig til. Han peger også på, at fremgangsmåden ikke var hensigtsmæssig eller hensynsfuld over for børnene.

Ombudsmanden kritiserer til gengæld ikke, at Ankestyrelsen som udgangspunkt partshører børn over 12 år i underretningssager, medmindre der er særlige omstændigheder.

Læs ombudsmandens anonymiserede [udtalelse](#) (særligt pkt. 4)

Se ombudsmandens overblik #9 om partshøring (www.ombudsmanden.dk/myndighedsguiden).

For yderligere oplysninger:

Områdechef Susanne Veiga, tlf. 33 13 25 12

FAKTA

Underretninger om børn

Hvis man er bekymret for et barns eller en ungs trivsel og udvikling, skal man underrette barnets eller den unges kommune om sin bekymring. Der gælder en underretningspligt både for fagpersoner og almindelige borgere. Det følger af servicelovens § 153 og § 154.

Både fagpersoner og borgere kan desuden underrette Ankestyrelsen. Ankestyrelsen kan af egen drift gå ind i alle sager om særlig støtte til børn og unge, når det må antages, at en kommune ikke har foretaget de fornødne sagsbehandlingsskridt eller ikke har truffet de fornødne afgørelser i overensstemmelse med barnets eller den unges bedste. Ankestyrelsen kan pålægge kommunen at gøre det fornødne. Det følger af servicelovens § 65, stk. 1 og stk. 5.

Uddrag fra ombudsmandens udtalelse om partshøring af børn

”Som beskrevet (...) gælder der ikke nogen formkrav om, hvordan en partshøring skal gennemføres. Det væsentlige er, at partshøringen gennemføres på en måde og under vilkår, som giver parten rimelig mulighed for at varetage sine interesser. Myndigheden skal således bl.a. være opmærksom på, om det står tilstrækkeligt klart, hvad borgeren skal forholde sig til.

Hvis der er tale om skriftlig partshøring, skal myndigheden bl.a. tage stilling til, om det er relevant at sende materiale (f.eks. sagsakter) med partshøringen, ligesom myndigheden skal sørge for at anvende et sprog, der er målrettet den konkrete situation, og som er let at forstå for modtageren.

Hvis der er tale om en særlig udsat målgruppe, må myndigheden tage højde for dette ved tilrettelæggelsen af partshøringen. En mulighed kan i sådanne tilfælde f.eks. være, at myndigheden foretager partshøringen mundtligt.

...

Jeg bemærker (...), at når en myndighed vælger at foretage skriftlig partshøring af et barn, er det myndighedens ansvar at sikre, at partshøringen sker på en måde, der giver barnet selv de nødvendige forudsætninger for at forstå, hvad barnet skal forholde sig til, og hvad barnet eventuelt kan gøre for at få hjælp til det.”